

Tuloo surko hyyheryä.
noloo, onnetoon elävä,
raukka aina vääräs paikas,
koskaan ei kohorallansa.
Rutajaa se ruikkuhäntä,
itteksensäm muikiana.
Aivan kauhia ketales.
Syrä n, sialu kinnatoksis.
Tiärä ei mihinä olhan,
muttei vaan kysyät tohri.
Silti muato prökkevänä,
pahkuloottoo nuata näitä.
Tuumingikkim monemmooset.
Marajutes aikottaaki...
Menöö nuhkoonahkoonensa
tuannel loukkohon omahan.
Siälä sitten kynnet ristos
kitajaa pirulta konstit.